

Publicerad 2007-09-02 22:09 av Gald

En berättelse om de gamla väsen som man trodde på och som nästan glömts bort i våran moderna värld.

Så passa dig när du är ute och går i skogen så att inte skogsrået tar dig!!!!

Skogsrå.

En ensam Nordman ut i skogen gå.

För att mat på tallrik få.

Han går bland buskar och snår.

Ej vetandes vad som i skogen står.

Framför hans ögon det vackraste han har sett.

Tappar omedelbart all sin vett.

Där hon står så fager och grann.

Hon omedelbart hans hjärta fann.

Blek om sin hy.

Fylliga bröst stickande ut i vy.

Med ett långt blont lockigt hår.

Hon förför honom med sina pilska lår.

Ty hon nära honom stå.

Nu vill älskog gå.

Kärlek sprids bland mossa och gran.

Som sträcker sig längre in på dan.

Tills vår unge man som fager kvinna fann.

Vill veta hennes namn.

Jag är skosnuvan, skogsfrun.

När hon har sagt detta han känner hennes fjun.

En räsvans han ser.

Hon skrattar och ler.

Ty i hennes rygg är urgröpt likt en ruttan stam.

Nu vår man ser vem han vann.

I ångest och panik han flyr.

Genom skog och myr.

Men finner ingen väg ut.

Inser snabbt sitt bistra slut.

Hon nu ropar bland ek och tallar.

Han ej har något val när skogsrädslan kallar.

För en ensam Nordman ut i skogen gick.

Ovetandes om vad han fick.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gald med Poeter.se id #18442 innehar upphovsrätten